Выходить у Львовѣ що дня (крôмѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франдіюканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованій.

Рекламаціи неопечатаній вôльнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостьвахъ на провинціи:
на цѣлый рокъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к.
Поличоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рокъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 88. | Нинѣ: Завтра: | гр. | Іануарія см. Теодора | рим. | Чест. Кр. Флоріяна | Второкъ 21 цвѣтня (3 мая) 1892. | Всходъ сонця 4 г. 39 м.; заходъ 7 г. 15 м. Баром. 766 терм. + 24·5° + 11·4°. | Рокъ II.

Охоронки для дѣтей и притулки для немôчныхъ.

I.

Коли говоримо о пôднесеню добробыту въ народѣ, то не конець на тôмъ, щобы лишь робити и робити та дорабляти ся майна; треба ще й памятати о тôмъ, щобы було чимъ робити. Сила человѣка есть однымъ изъ тыхъ найважнѣйшихъ средствъ, котрыми вôнъ пôдносить свôй добробытъ, тожь треба еѣ вôдповѣдно плекати и розвивати. Безъ своеи власнои силы чоловѣкъ не обôйде ся, бо хôчь бы мы й до всякои роботы, яка лишь есть на свѣтѣ, придумали машину, то все таки она не буде робити безъ силы чоловѣка. Здоровлє и сила то найбôльшій скарбъ чоловѣка, то найбôльше его богатство на свѣтѣ. Кобы Богъ давъ здоровлє, а вже бы якось жило ся на свѣтѣ, вже бы чоловѣкъ давъ собѣ якось раду.

Але про силу чоловѣка треба вже зъ малку дбати, треба еѣ зъ малку плекати и розвивати. Того однакожь вôдъ дитины не можна вымазати, про те мусять дбати старшѣ, родичѣ и опѣкуны, про те повинна бы дбати цѣла суспôльность. Не жиемо прецѣ лишь самѣ для себе, але живемо и для дальшихъ поколѣвь, що по насъ настануть; що для нихъ придбаемо, то будуть они й мати. Зле бы однакожь було якъ бы мы въ выхованю молодшого поколѣня мали на оцѣ лишь саме его матеріяльне добро; его добро духове и морально-религійне повинно намъ ще бôльше лежати на серци, бо лишь при сѣмъ може и тамто красно розвинути ся. Народы, що высше станули вôдъ насъ культурою и просвѣтою, вже давно позаводили у себе такѣ порядки, котрѣ мають на цѣли вôдповѣдне выхованє молодого поколѣня еже въ наймолодшôмъ его вѣцѣ. Тамъ, де не можуть тымъ заняти ся поодинокѣ люде, позаводжено у тыхъ народôвъ такѣ институціи що удержуванѣ спôльными силами всѣхъ, сповняють ту задачу, котра припадала бы на родичѣвъ або опѣкунôвъ. Маемо тутъ на думцѣ охоронки для дѣтей. Чи не могло бы такъ у насъ бути?

Гляньможь, якій хосенъ приносять такѣ охоронки а вôдтакъ розважмо, чи дались бы они у насъ заводити и якъ. Мы вже давнѣйше писали кôлька разôвъ въ сѣй справѣ, але все таки думаемо, що то не завадить, коли въ де чôмъ давнѣ гадки зновъ повторять ся. Возьмѣмъ же насамперѣдъ матеріяльну або лѣпше сказавши практичну сторону такихъ институцій.

Звѣстна рѣчь, що родичѣ, котрѣ тяжкою працею рукъ мусять зарабляти на хлѣбъ насущный — такихъ у насъ найбôлше, — не можуть добре дбати не то вже про духовый розвôй, але хочь бы про фізичне выхованє дѣтей, ба що бôльше, дѣти стають ся имъ навѣть до певнои мѣры тягаромъ въ заробкованю, стають ся причиною бѣдноты, бо вôдтягають здôбнѣ до роботы, до заробкованя руки. Се дѣе ся не лишь у простыхъ зарôбникôвъ и робôтникôвъ по мѣстахъ, але навѣть у ґрунтовыхъ господарѣвъ по селахъ. Де дома суть дѣти, тамъ все мусить хтось зъ ними лишати ся, хтось мусить ихъ доглядати, навѣть въ часахъ найгорячѣйшои, найпильнѣйшои роботы. У насъ буває найчастѣйше такъ, що дѣтей лишають самыхъ дома, а лишь разъ, два разы въ день вôдôрве ся хтось старшій, звычайно мати, вôдъ роботы, та бѣжить до дому поглянути до дѣтей. Що зъ такого догляду, а радше недогляду, выходить, не треба чей широко розказувати; спыняе ся фізичный и духовый розвôй дѣтей. Дѣти не дôстаючи въ пору ѣсти марнѣють, полишенѣ самѣ собѣ, пôдпадають часто всѣлякимъ выпадкамъ и стають ся калѣками або гинуть передъ часомъ а коли выховають ся, то звычайно — що вже такъ, може трохи и за рѣзко, скажемо — въ на пôвъ дикôмъ станѣ, значить ся, безъ всякого проводу ублагороднячого ихъ тѣло и духа. Нема ихъ кому навѣть молитовъ научити, Бога пôзнати. Коли приходять вôдтакъ до школы, учитель дôстае такій сирый, дикій матеріялъ, що не може собѣ дати зъ нимъ рады; навѣть найсовѣстнѣйшій, найревнѣйшій учитель ажь дурѣе, коли приходить ся ему надъ такими дѣтьми працювати.

Всего того не було бы, зменшились бы выпадки калѣцтва и смерти въ самôмъ наймо-

2

ТРИ РОБÔТНИКИ.

Оповѣданє зъ испаньского Жозого Цагонера.

— Моякь ты бѣдна дитинко! — крикнула бабуся и розплакала ся — тажь ты зазнавъ ще бôльшого нещастя якъ твôй старшій братъ. Не вжежь таку давъ тобѣ раду твôй дорадникъ?

— Я не пытавъ у нѣкого рады, я робивъ лишь такъ, якъ менѣ прийшло на гадку.... Коли я зôйшовъ зъ горы, то побачивъ мѣжь инщимъ хорошого метелика, що лѣтавъ собѣ зъ цвѣтки на цвѣтку; менѣ здавало ся, що се якійсь тайный знакъ для мене. Я собѣ подумавъ, що то образъ правдивои рухливости, та що й менѣ треба такъ робити. Буду такъ пишати ся, не буду брати ся до нѣякои роботы, що нищила бы мои силы, а лишь тутъ и тамъ буду спивати солодощѣ житя. Правда, що метеликъ зловивъ ся въ сѣтку якоись дитины; але куды бы то були занесли его жвавѣ крильця, колибъ не ся пригода?

— Теперь стало наше положенє ще гôрше — сказала бабуся. — Якъ же ту намъ всѣмъ троимъ вижити зъ того, що твôй братъ на день заробить?... Коли ще наймолодшій не знайшовъ красшои долѣ, то мы пропали!

Оба браты засумували ся та мовчали. Найстаршій гризъ ся тымъ, що не зробивъ нѣчого, щобы улекшити бабуси еѣ нужду, а сердущому совѣсть не давала спокою, що вôнъ такъ безхосенно змарнувавъ красный часъ.

А наймолодшій якъ не вертавъ, такъ не вертавъ; они вже почали тратити надѣю, що ще колись его побачать.

— Певно померъ, — голосила бабуся.

— Приставъ десь до войска — говоривъ сердущій.

— А може де при якôйсь машинѣ вхопило его колесо та поломило ему кости — сказавъ найстаршій.

А бабуся хочь не мала анѣ въ що убрати ся, анѣ не була въ силѣ хочь бы чимъ небудь занести ся, зносила все таки въ спокою свою тяжку долю. Найбôльше еѣ то болѣло, що не могла спати.

— Що бы то стало ся зъ моимъ наймолодшимъ внукомъ? — пытала заедно сама себе. — А може ему ще гôрше на свѣтѣ, якъ тамтымъ обомъ, а може таки вже й призабувъ на насъ? Его браты, хочь и якъ набѣдували ся, то все таки бодай вернули до мене, а вôнъ навѣть и не показуе ся. Невдячный!

Сердущій незадовго выгоѣвъ ся и бувъ бы охотно взявъ ся до роботы!... Але до якои?

По недовгôмъ часѣ знайшла ся и для него робота. Коли, бачите, той, що бувъ ткачемъ, вертавъ разъ вечеромъ зъ мѣста, стрѣтивъ на левадѣ пôдъ селомъ повно мулярѣвъ, що пôдъ проводомъ якогось будôвничого клали фундаменты пôдъ якусь дуже велику будôвлю.

— Отъ и знайде ся тутъ робота для мого брата! — подумавъ вôнъ собѣ, — класти прецѣ одну цеглу на другу, то не така трудна робота.

Вôнъ поговоривъ зъ майстромъ вôдъ мулярѣвъ та й згодили ся, щобы новый робôтникъ вôдъ слѣдуючого дня стававъ до роботы. Але не довго мавъ вôнъ ту роботу, до тыждня муляра вôдправили. Ему, бачите, наскучило, класти цеглу на цеглу и взявъ ся гасити вапно. Але й то его незадовго змучило и ему забагло ся рѣзати дерево. Колижь и та робота ему надоѣла, то его вôдправили.

Надармо просивъ за нимъ старшій братъ майстра. Що не напросивъ ся, а той ему все каже:

— Дайте менѣ святый спокôй, онтамъ ѣде самъ панъ, поговорѣть зъ нимъ самымъ. Що до мене, то я не потребую такого лѣнивого робôтника, що ему по головѣ лишь воробцѣ свищуть.

И дѣйстно, незадовго надъѣхавъ на краснôмъ кони самъ той панъ, що то для него ставили будынокъ. Бувъ то ще молодый чоловѣкъ, а мавъ на собѣ прекрасну одежу, въ котрôй ему було дуже до лиця. Ледви що побачивъ обохъ братôвъ, якъ и заразъ зôскочивъ зъ коня и на превелике диво всѣхъ, обнявъ впередъ старшого а вôдтакъ сердущого.

лодшôмъ вѣцѣ, зменшились бы огнѣ, котрыхъ причиною бувають у насъ часто малûи дѣти, ширилась бы скорше просвѣта и моральнôсть та релігійнôсть въ народѣ, нарôдъ приходивъ бы скорше до добробыту, колибъ у насъ було кому заняти ся самымъ першимъ доглядомъ и выхованємъ дѣтей, головно же по селахъ и малыхъ мѣсточкахъ, бо бôльшûи мѣста дають собѣ вже якось раду, хочь и тутъ треба бы ще не одно зробити. Заводженє у насъ притулкôвъ и охоронокъ єсть не лишь на часѣ але навѣть и конче потрѣбне.

Нашûи т. зв. поступовûи и радикальнûи умѣють богато говорити, всюды видять страшеннûи браки и хибы, але коли прийдесь до дѣла, то ихъ нема; они готовûи подбати про нарôдъ — пустыми словами, лишъ кобы не дѣломъ. Се пôдносимо длятого, що разъ на якихсь тамъ поступовыхъ зборахъ була порушена мабуть и гадка заводженя охоронокъ для дѣтей и на тôмъ скôнчило ся. Стало ся, якъ въ приповѣдцѣ: Обѣцявъ панъ кожухъ... Тымчасомъ знайшовъ ся чоловѣкъ, що понявъ поступъ изъ практичнои сторовы и взявъ ся до дѣла. Ото, якъ зачуваємо, постановивъ о. Сѣлецкій изъ Жужеля завести въ своѣй громадѣ охоронку для дѣтей сѣльскихъ, ба що бôльше, носить ся зъ гадкою завести ще при тôй охоронцѣ институцію въ котрôй выховувались бы такûи особы, що зъ часомъ могли бы вести охоронки и по другихъ громадахъ, наколибъ они де заснували ся.

Гадка се дуже хосенна и спасенна, кобы лишь удало ся перевести єѣ въ дѣло. Знаємо о. Сѣлецкого зъ єго ревности для вѣры Христовои и любови для нашого народу и есьмо певнûи, що вôнъ буде старати ся всякими силами перевести розпочате дѣло до кôнця, а всежь таки позволимо собѣ высказати сумнѣвъ, чи се дѣло єму удасть ся такъ, якъ вôнъ єго задумавъ. Тутъ треба мати на оцѣ ще й матеріяльну сторону, а о ту готово все розбити ся. Сила одного чоловѣка тутъ за слаба по нашôй думцѣ, тожь, хочь и якъ бы мы радûи прийти въ сѣмъ дѣлѣ о. Сѣлецкому въ помôчь, нехай намъ позволить подати може вôдмѣнну гадку вôдъ тои, яку вôнъ собѣ выробивъ въ згаданôмъ дѣлѣ.

У насъ єсть товариство им. св. Павла. Чи не добре бы було, чи не успѣшнѣйше пôшло бы дѣло, коли бы се товариство приняло на себе гадки и пляны о. Сѣлецкого и старало ся ихъ переводити въ дѣло? Намъ видить ся, що силы цѣлого товариства выстали бы скорше до такого дѣла, якъ силы одного чоловѣка и єму прийшлось бы лекше и скорше призбирати вôдповѣднûи фонды. А колибъ то товариство змогло и схотѣло заняти ся тымъ дѣломъ, то мы поважились бы вказати ще й на жерело доходôвъ для товариства въ сѣй цѣли. Ото могло бы оно выдавати на ту цѣль книжочки місійнûи, подобнûи, якъ выдають ся при „Посланнику“, лишь они мусѣли бы бути лѣпше и стараннѣйше выдаванûи, якъ сûи, нето вже що до змѣсту але хочь бы лишь що до самого ихъ языка; повиннûи бы бути выдаванûи такъ, щобы то не выходило на то, що они выдають ся лишь на продажь, на звычайнûи интересъ. Вôдтакъ товариство яко таке, дбаюче такожь про интересъ и добро цѣлого краю, могло бы сподѣвати ся, а навѣть жадати и краєвои помочи. Такимъ способомъ задумане о. Сѣлецкимъ дѣло могло бы скорше и успѣшнѣйше вôйти въ житє, а певно причинилось бы не мало не лишь до морального и релігійного, але й матеріяльного пôддвигненя нашого народу, а тôй що давъ починъ до него заслуживъ бы собѣ на честь и славу та ласку у Бога такъ само, якъ колибъ и самъ довѣвъ се дѣло до конця.

Рада державна.

Внесенє Молодочехôвъ въ справѣ поставленя міністра ґр. Шенборна въ станъ обжалованя прийде мабуть вже въ середу на порядокъ дневный Палаты пословъ. Здає ся, що дебата надъ симъ внесенємъ прибере ширшûи розмѣры, бо въ дебатѣ хотять брати участь майже всѣ партіи парляментарнûи крôмъ польскои. Въ имени лѣвицѣ буде промавляти Пленеръ въ оборонѣ міністра и має поставити внесенє, щобы надъ сею справою перейти до порядку дневного. Буде такожь промавляти й самъ міністеръ справедливости и на пôдставѣ актôвъ та покликуючись на духа законôвъ буде доказувати, що єго розпоряженє въ справѣ заведеня суду повѣтового въ Векельсдорфѣ було зовсѣмъ законне. Изъ стороны Старочехôвъ буде промавляти пос. Цукеръ. Бесѣда єго має складати ся зъ двохъ частей: въ першôй буде доказувати, длячого Старочехи не пôдписали внесеня Молодочехôвъ, а въ другôй буде доказувати незакôнность розпорядженє міністра. Зъ Молодочехôвъ записали ся доси до голосу: Герольдъ, Пацакъ и Вашатый. Именемъ ческои шляхты буде промавляти кн. Кароль Шварценберґъ.

Комісія буджетова Палаты пословъ радила оногды надъ проєктомъ закона о запомогахъ на дорожню для урядникôвъ державныхъ и постановила обставати при сумѣ одного міліона, маючого вызначити ся на ту цѣль, однакожь безъ нарушеня запасôвъ касовыхъ.

Fremdenblatt доносить, що міністеръ фінансôвъ заявивъ въ розмовѣ зъ кôлькома членами Палаты пословъ, що справу управильненя валюты предложить парляментови дня 10 мая.

Завтра закôнчить ся въ Палатѣ пословъ перше читанє проєкту о податковôй реформѣ а вôдтакъ прийде на порядокъ дневный внесенє пос. Пініньского о стабілізаціи шкôльныхъ инспекторôвъ окружныхъ въ Галичинѣ. Въ дебатѣ забере голосъ такожь далматиньскій посолъ Клаичъ и зажадає, щобы сей законъ розтягнути такожь и на Далмацію. Бôльшôсть для сего проєкту вже забезпечена.

Коло польске вôдбуло вчера нараду, на котрôй на внесенє пос. Яворского ухвалено голосувати противъ вôдосланя до комісіѣ звѣстного вже внесеня Молодочехôвъ въ справѣ поставленя мін. ґр. Шенборна въ станъ обжалованя. — Пос. Пініньского уповажнено промавляти въ справѣ єго внесеня о стабілізаціи инспекторôвъ окружныхъ въ Галичинѣ. — До комісіѣ для реформы податковои выбрало Коло крôмъ дотеперѣшныхъ членôвъ ще й пословъ Быка и Єнджейовича. — Довшу дискусію выкликала справа будôвель великого Вѣдня. Пôдношено, щобы въ замѣну за то домагати ся субвенціонованя зелѣзниць льокальныхъ въ Галичинѣ або бодай ґімназій. Въ справѣ сѣй має вести ся нинѣ дальша нарада.

Переглядъ політичный.

Вчерашный день яко день свята робôтничого перейшовъ не лишь въ цѣлôй нашôй монархіи зовсѣмъ спокôйно, але навѣть и за границею зъ малыми лишь выимками. Зборы робôтникôвъ у Вѣдни а вôдтакъ ихъ походъ по полудни до Пратеру вôдбувъ ся зовсѣмъ спокôйно и поліція не потребувала мѣшати ся. На зборахъ домагали ся робôтники заведеня 8 годинной роботы на день, свободы зборôвъ, слова и прасы та загального права голосованя и безпосередныхъ выборôвъ. Въ Будапештѣ заповѣджено 32 зборы робôтничûи, але поліція ихъ заказала; мимо того зôбрались були робôтники, але й заразъ розôйшли ся спокôйно, скоро ихъ поліція до того завôзвала. Зъ заграницѣ доносять поки що лишь про такûи выпадки: Въ Сінаґаліи кинувъ хтось бомбу до тамошного касина, але она не наробила великои шкоды. Въ Барцельонѣ выкрыто петарды и арештовано 18 анархістôвъ. Бомба кинена въ Літтіху въ Бельгіи въ церквѣ св. Мартина розôрвала задну стѣну, розбила найцѣннѣйшûи малюнокъ на склѣ въ вôкнѣ и розтрѣскала всѣ вôкна въ сусѣдныхъ домахъ.

Вѣденьска Allg. Ztg. довѣдує ся, що правительство все ще старає ся, щобы ґр. Паче оставъ ся и дальше на своѣмъ становищи буковиньского президента краю, бо трудно знайти чоловѣка, котрый бы єго заступивъ. Кандидатуру бар. Пляппарта треба було зô взгля-

---

— Якто?! — вôдозвавъ ся вкôнци, то вы мене не пôзнали?... Тажь я вашъ братъ!

Вôнъ, бачите, набравъ ся на чужинѣ розуму и грошей та вернувъ въ свои стороны и таки недалеко вôдъ свого рôдного села велѣвъ ставити великій будынокъ, щобы нагилити людямъ заробокъ. А щобы несподѣванка була тымъ бôльша, то вôнъ постановивъ бувъ ажь тогды кинути ся въ обнятя бабусѣ та своихъ братôвъ, колибъ будынокъ бувъ вже готовый.

Бабуся ажь не знала, що собѣ робити зъ радости. Отямившись трошки, стала розпытувати свого наймолодшого внука такъ само, якъ розпытувала тамтыхъ обохъ.

— Видко, що ты мавъ якогось знаменитого дорадника, коли тобѣ такъ сьвѣтло повело ся — сказала она. — Хтожь то бувъ такій?

— То була пчôлка — вôдповѣвъ молодый мужчина. Коли я роздумуючи ишовъ лѣсомъ, зачувъ я що десь глухо бренить пчôлка. Менѣ здавало ся, якъ колибъ она хотѣла менѣ щось сказати и я дививъ ся уважно, куды она летить. Я видѣвъ отже, якъ она высысала квѣточки и за каждый разъ простѣсенько лишь до тыхъ летѣла, що мали хосенъ для неи. Не марнувала часу лѣтаючи то сюды, то туды, якъ тôй метеликъ, лишь ведена своимъ делікатнымъ змысломъ умѣла выбирати самûи найпридатнѣйшûи квѣточки, щобы вôдтакъ набравши ся зъ нихъ вернути до своєи хатки и тамъ робити солодкій мѣдъ собѣ на пожитокъ и людемъ на розкôшь. Тогды то зрозумѣвъ я, що лишь рухлива дѣяльнôсть, сполучена зъ оглядностію, можуть довести до хосеннои гармоніѣ. Я вступивъ до школы будôвництва и працювавъ тамъ не лишь на себе, але й на то, щобы зъ мого достатку бувъ и другимъ хосенъ.

— Теперь вже можу спокôйно спати — сказала на то бабуся, — бо хочь бы я й умерла, то ты анѣ не збѣднѣєшь, анѣ не пôдешь злыми дорогами.

Будова поступала скоро напередъ. До роботы приходили люде изъ села а по скôнченôй роботѣ вертали туды назадъ на спочинокъ. Що рана и що вечера було ихъ видко, якъ они густыми громадами ишли неначе тûи муравлѣ.

Жаль бере дивити ся на тыхъ людей, що не умѣють такъ, якъ бы то потреба, погодити зъ собою силы рукъ, волѣ и розуму; то люде нещасливûи; бо лишь, коли тûи три силы разомъ дѣлають, то выходить зъ нихъ робота, котра приносить и одному чоловѣкови и цѣлôй суспôльности правдивый хосенъ и загальне добро.

Лишь въ интеліґенціи и силѣ спочиває тайна кождого правдивого поступу.

(Конецъ).

довъ політичныхъ вôдкинути, а теперь побôчь кандидатуры ґр. Ст. Жілієнъ выступає ще й кандидатура радника міністеріяльного Роза, котрый, якъ кажуть має знати дуже добре запутанû вôдносины буковиньскû.

Въ кругахъ парляментарныхъ розôйшла ся була чутка, що правительство думає вôдрочити справу управильненя валюты. N. fr. Presse заперечує теперь рѣшучо ту поголоску. О вôдроченю сеи справы нема й бесѣды.

Правительство болгарске веде дальше зъ цѣлою енерґією слѣдство въ справѣ рущуцкого заговору. Слѣдство выказало, що зъ Рущука выслано 32 бомбы до Константинополя.

Новинки.

Львôвъ дня 2 Мая.

— **Громадамъ** Свинярско, Гай и Пôдрѣче въ повѣтѣ новосанчôвскôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на будову спôльнои школы.

— **Именованя.** Ц. к. высшій судъ краєвый у Львовѣ именувавъ судового практиканта, Омеляна Клюка, судовымъ авскультантомъ; — Президія ц. к. высшого суду краєвого у Львовѣ именувала канцеліста ц. к. суду повѣтового въ Ходоровѣ, Рафаила Федоровича, канцелістомъ ц. к. краєвого суду у Львовѣ; — ц. к. львôвскій высшій судъ краєвый именувавъ канцелістами ц. к. повѣтовыхъ судôвъ: Рафаила Каратницкого, канцеліста для веденя книгъ ґрунтовыхъ въ Новôмъ селѣ, для Городенки; Іосифа Турека, канцеліста при ц. к. найвысшôмъ и касаційнôмъ Трибуналѣ у Вѣдни, для Болехова, Хаима Кесслера рахункового пôдофіцира 89 полку пѣхоты, для Скалату; Францішка Велдича, пôдофіцира 89 полку пѣхоты, для Мѣльницѣ; системізованого дієтаря краєвои и мѣскои Табулѣ у Львовѣ, Іосифа Веставлевича для Заловець и именувавъ канцелістомъ для веденя грунтовыхъ книгъ при ц. к. судѣ повѣтовôмъ въ Новôмъ селѣ системізованого дієтаря краєвои и мѣскои Табулѣ у Львовѣ, Ивана Багновского. — П. Намѣстникъ яко президентъ ц. к. галицкои Дирекціѣ лѣсôвъ и дôбръ скарбовыхъ именувавъ безплатного елєва лѣсництва при ц. к. Дирекціи лѣсôвъ и дôбръ скарбовыхъ въ Гориціи, Вільгельма Хржа а также укôнченыхъ слухачѣвъ высшои рôльничо-лѣсовои школы у Вѣдни, Кароля Печка и Болеслава Пацулу елєвами лѣсництва при Дирекціи лѣсôвъ и дôбръ скарбовыхъ у Львовѣ.

— **Перенесеня.** Львôвскій ц. к. высшій судъ краєвый перенѣсъ судовыхъ канцелістôвъ повѣтовыхъ: Лавара Вальтера въ Залôвцяхъ до Ходорова и Генриха Окуневского въ Скалатѣ до Обертина.

— **Презенту** на опорожнену римо-кат. парохію gratiae collationis въ Жовквѣ надавъ міністеръ вѣроисповѣданъ и просвѣты кс. Каролеви Бавхови, дотеперѣшному пароховн въ Равѣ рускôй.

— **Видѣлъ товариства „Просвѣта“ у Львовѣ** рѣшивъ на послѣднôмъ засѣданю своѣмъ, що календарь на 1893-ый рôкъ має обнимати лишь 10 аркушôвъ; що рукописи до книжочокъ мають платити ся по 15—25 зр. за друкованый аркушь ориґінальнои працѣ, а 8—10 зр. за перекладный; принявъ 37 новыхъ членôвъ а крôмъ того ще академ. товариство „Ватра“ у Львовѣ, Читальню „Просвѣты“ въ Дубю, Народну спôлку въ Трофанôвцѣ, Читальню въ Маріямполи, Читальню „Просвѣты“ въ Угнѣвѣ и Читальню „Просвѣты“ въ Мужиловичахъ.

— **Четвертый рôкъ семинаріѣ духовнои** въ Станіславовѣ має бути — якъ зачувати — вже на певно вôдкрытый въ слѣдуючимъ рокомъ школьнымъ.

— **Въ справѣ будовы гр. кат. церкви въ Раранчу**, на Буковинѣ, одержали мы письмо, въ котрôмъ намъ доносять, що починъ до сеѣ будовы подавъ головно о. Баласевичь зъ Боянъ. Вôнъ то безупиннымъ трудомъ и борбою зô всякими противеньствами, не жалуючи подекуды навѣть и здоровля та власнои кишенѣ, выставравъ ся о поважный фондъ въ самыхъ складокъ, леґатôвъ и милостинь збираныхъ въ цѣлôй Австріи; крôмъ того выпросивъ у раранецкого властителя бôльшои посѣлости, п. Стефановича, мѣсце пôдъ будову и дещо зъ матеріялу деревляного. Такъ довѣвши цѣлу справу будовы до порядку, вôддавъ еѣ, пôдъѣзджаючи зъ Буковины на посаду въ Галичинѣ, въ руки о. Добряньского, прибувшого передъ мѣсяцемъ до Раранча, на мѣсце о. Боярского, котрый, зарôвно якъ и его попередникъ, нануждувались чи мало, не маючи власнои церкви. Теперь же єсть надѣя, що въ Раранчу стане вже разъ хороша гр. кат. церковь.

— **П. Франтішекъ Ржегоржь**, звѣстный етноґрафъ ческій, що свои матеріялы етноґрафічнû бере зъ нашого народа, перебуває вôдъ Великодныхъ святъ въ селѣ Денисовѣ на Подôлю, у о. Витошинского, де знимавъ фотоґрафічно виды свяченя пасокъ, церкви и частей села. Въ Настасовѣ, задля хмарного дня знявъ лишь фотоґрафію церкви. Зъ Настасова удавъ ся п. Ржегоржь до Сгрусова а зъ вôдтамъ на звидженє ломôвъ теребовельского каменя въ Застѣночу. Вôдтакъ намѣряє п. Ржегоржь звидѣти ще Теребовлю. Всюды витають п. Ржегоржа братнымъ: Na zdar!

— **Карты вступу на перонъ и до выжидальнѣ.** Ґенеральна дирекція зелѣзниць державныхъ оголошує: „Зô взглядôвъ службовыхъ, якъ также зъ огляду на выгоду и безпечнôсть подорожныхъ заборонює ся вôдъ 14 мая вôльный вступъ на перонъ и до льокалѣвъ зелѣзничихъ, призначеныхъ для подорожныхъ. Особы безъ леґітимаціѣ до ѣзды, що мимо того хотять дôстати ся на перонъ або до выжидальнѣ, мусять купувати 10-крейцаровû білеты вступу и показати ихъ портієрови, стоячому у входовыхъ дверяхъ“.

— **Арештованя.** Въ Чернôвцяхъ появили ся — якъ доносить тамошна Gaz. Pol. — передъ днемъ 1 мая численнû аґітаторы соціялістичнû и розкинули якûсь вôдозвы друкованû въ Краковѣ. Въ наслѣдокъ того, почали черновецкû власти слѣдити пильно за аґітаторами и арештували вôдтакъ мѣжь иншими и панну Анну Павликъ, сестру звѣстного въ Галичинѣ соціяліста. Въ помешканю арештованои знайдено множество ґазетъ, паперôвъ, кореспонденцій и вôдозвы, котрû забрано.

— **Огнѣ.** Вчера о 11 год. въ ночи, выбухнувъ великій огонь у Львовѣ при ул. Торосевича, въ деревлянôмъ будынку, въ котрôмъ мѣстила ся стайня и складъ сѣна та соломы. До кôлькохъ мінутъ обнявъ огонь весь будынокъ, власнôсть п. Дыдыньского. Незадовго наспѣла на мѣсце огню и сторожа пожарна, але о ратунку вже не могло бути й бесѣды, треба було лишь старати ся зльокалізувати огонь, котрый загрожувавъ сусѣднымъ домамъ, а особливо пекарни Зільбермана, що й удало ся. До несповна годины огонь пригашено. Въ хвили выбуху огню було въ стайни шѣсть коней, котрû ще завчасу выпущено. Огонь бувъ пôдложеный. Кухарка, що єсть въ службѣ у Зільбермана, зôзнала, що выдѣла, якъ до стайнѣ зайшовъ якійсь чоловѣкъ зъ лямпою, а за хвилю вôдтакъ выбухнувъ огонь. Слѣдство въ сѣй справѣ веде ся. — Зъ Отынѣѣ наспѣла вчера вѣсть, що велика тамошна фабрика машинъ Бредта, котра давала роботу 300 робôтникамъ, згорѣла зовсѣмъ. Шкода выносить около 300.000 зр.

— **Змѣна властителѣвъ.** Маєтности Бобова и Бердиховъ зъ прилеглостями въ повѣтѣ грибôвскôмъ набувъ на ліцитаціи дня 28 цвѣтня въ Новôмъ Санчи цивільный инжиніръ зô Львова п. Болеславъ Длуґошовскій.

— **Лѣкъ на любовь.** Въ Коломыи на передмѣстю Мниховка живе собѣ жидôвка, що ворожить въ картъ або въ долонѣ, та тѣшить ся великою славою и ще бôльшимъ числомъ приклонникôвъ. Теперь же розпочала она фабрикувати та спродавати чудесный якійсь еліксиръ, котрый має збуджувати любовь у поганого пола до красного пола людского роду.

— **Самоубійства.** Вчера рано на Знесѣню за жовкôвскою рогаткою кинувъ ся пôдъ колеса поѣзду трафікантъ зъ палатки Бачевскихъ на Жовкôвскôмъ, Ренеръ а поѣздъ переѣхавъ и роздавивъ самоубôйника, котрый числивъ 28 лѣтъ. Причиною самоубійства мали бути его домовû невзгодины и злû интересы маєтковû. — Вчера отроивъ ся также властитель дому при ул. Шпитальнôй, Ляйнвандъ. — Въ Дихтинцяхъ на Буковинѣ померъ нагло въ наслѣдокъ отроєня ся селянинъ Иванъ Мартинюкъ. Причиною самобійства мала бути заздрôсть.

— **Купѣль въ кипячôй горѣвцѣ.** Въ горальни въ Чернавцѣ, на Буковинѣ, упавъ робôтникъ Мартинъ Маршалокъ до кади зъ кипячою горѣвкою и попаривъ ся такъ, що єсть лишь мала надѣя удержати его при житю. Нещасливого привезено до краєвого шпиталю въ Чернôвцяхъ.

— **Убійство.** Въ Шипотѣ, на Буковинѣ, найдено дня 28 цвѣтня на поли трупа селянина, Ивана Вораша, на котрôмъ видко було численнû раны и покалѣченє, а зъ того можна було зносити, що вôнъ ставъ ся жертвою якогось розбôйничого нападу. Пôдозрѣного о то убійство чоловѣка, вже арештовано.

— **Зъ нещасливои любови** хотѣла оногды вôдобрати собѣ житє въ Чернôвцяхъ 17-лѣтна дѣвчина Христина Реликôвска и напила ся въ тôй цѣли сѣрковои кислоты та попарила ся нею тяжко. Скора помôчь лѣкарска удержала еѣ вправдѣ ще при житю и еѣ вôставлено до шпиталю, але нема надѣѣ, щобы она ще жила.

— **Хрестъ 400 магометаньскихъ Циганôвъ.** Въ Сербіи надъ Тімокомъ въ долинѣ коло Болевача вôдбуло ся на самъ Великдень величаве торжество, бо того дня хрестило ся тамъ вôдъ разу ажь чотириста магометаньскихъ Циганôвъ. Вже вôдъ самого досвѣта заповѣдали выстрѣлы зъ моздѣрѣвъ и ручниць се торжество а въ селѣ передъ церквою зôбрало ся було богато тысячѣвъ народу. Такого хресту въ Сербіи люде вже давно не бачили, тожь зôйшли ся на него зô всѣхъ сторôнъ и приѣхавъ навѣть зъ Зайчару самъ епископъ Мелентій зъ численнымъ духовеньствомъ. Въ Сербіи єсть богато Циганôвъ, що суть магометаньскои вѣры, и они переходять поволи на христіяньску; симъ разомъ перейшло вôдъ разу 400 Циганôвъ зъ племени Ибрагіма Гаміла. Всѣ Циганы, молодû и старû, мужчины, жѣнки и дѣвчата выступили въ святочныхъ чтрояхъ, всѣлякои барвы, особливо же гарно були убранû жѣнки и дѣвчата, котрû мали на собѣ ще й богато золотыхъ та срѣбныхъ прикрасъ. Молодшû дѣвчата, мѣжь котрыми було богато красавиць, мали ще на головѣ вѣнцѣ. Що до вѣку, то були мѣжь хрестившими ся всѣлякû, почавши вôдъ маленькихъ дѣтей, котрû матери держали на рукахъ, а котрымъ було ледви кôлька днѣвъ, ажь до сѣмдесятьлѣтныхъ старцѣвъ. Кумами хрестившихъ ся були маючû селяне и селянки, купцѣ и урядники. Самъ обрядъ хрещеня вôдбувавъ ся черезъ кôлька годинъ. Циганы заходили меншими громадками до церкви, тамъ охрестили ся и выходили передъ церковь а новû ставали до хресту. Середъ Сербôвъ настала була въ сеи нагоды велика радôсть, тожь заразъ коло церкви на поляхъ приладжено великій пиръ, розложено огнѣ, печено на нихъ бараны, выкочено кôлькадесять бочокъ вина и коли обрядъ хрещеня закôнчивъ ся промовою епископа, котрый заявивъ охрестившимъ ся, що они стоять теперь на рôвни зô всѣма Сербами, розпочалась забава, середъ котрои Сербы зъ Циганами танцювали свôй народный танецъ „коло“.

— **Невинно засудженый.** Въ однôмъ швайцарскôмъ селѣ засуджено передъ 29 лѣтами якогось Адлера, селянина, за злочинъ противъ моральности на пôвпята року вязницѣ. Адлеръ вôдсидѣвъ кару и живъ въ погордѣ вôдъ своихъ сусѣдôвъ и въ самотѣ, опущеный навѣть своею жѣнкою. Тымчасомъ недавно призвавъ ся до того злочину якійсь учитель, при чôмъ показало ся, що Адлеръ справдѣ невинно сидѣвъ у вязници. Судъ присяжныхъ оголосивъ невиннôсть Адлера, а за те що терпѣвъ черезъ такъ довгій часъ, признавъ ему 12.000 франкôвъ нагороды. Дôзнавшись о невинности мужа, повернула до него и его жѣнка, котра передъ 29 лѣтами его покинула.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 2 мая. Вчерашный день минувъ спокôйно. Передъ полуднемъ вôдбуло ся 34 зборôвъ робôтничихъ, въ котрыхъ взяло участь около 25.000 людей. Два зборы розвязано безъ всякого выпадку. Бесѣды були выголошуванû въ тонѣ спокôйнôмъ. Всюды на провінціи бувъ также спокôй.

Лондонъ 2 мая. Пôдъ мурами арсеналу въ Вульвічь найдено якусь ручну, чорну торбу, въ котрôй були бляшанû пушки, наповненû по части дінамітомъ, по части порохомъ.

Люттіхъ 2 мая. Вчера вечеромъ о 8½ год. настали въ домѣ сенатора Деселі и его сына два выбухи дінамітовû, котрû наробили значнои шкоды. Зъ людей не стало ся нѣкому нѣчого.

Парижь 2 мая. Въ мѣстѣ и на провінціи бувъ вчера повный спокôй. Въ Туръ выбухла тамтои ночи пôдложена бомба и ранила тяжко таки того, що еѣ пôдложивъ. Въ катедральнôй церквѣ въ Шартръ выбухла также бомба, але нещастя не було нѣякого; ставъ лишь великій переполохъ.

Будапештъ 2 мая. Вчера по полудни згорѣла тутъ фабрика машинъ Ніхольша; кажуть, що огонь пôдложили робôтники, але межи робôтниками а фабрикантомъ не було доси нѣколи нѣякого конфлікту.

Больонія 2 мая. Якихсь 60 людей порозбивали вчера кôльканадцять лѣхтарень мѣскихъ и повыбивали вôкна выставовû.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также дл „Ґазеты Львôвскои“ принимає лишь „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона, при улиц Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнѝ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде приймати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлює ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и вôспôвку и надає ему краску молодости; шкôрѣ надає вонъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонює веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

АЛЬФРЕДЪ ФРЕНКЕЛЬ,

въ центральнôмъ складѣ

у Львовѣ улиця Гетманьска ч. 12.

Властитель широкозвѣстнои фабрики чоботъ въ Медлінґу поручає Вп. Публицѣ на весняный сезонъ свôй богат заосмотреный складъ товарôвъ чоботныхъ зъ найлѣп шого матеріялу, дуже солідного выробу всѣлякого краю, для мущинъ, дамъ и дѣтей, по дивно дешевыхъ сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ, якѝ суть вытисненѝ н пôдошвахъ.

На головный складъ у Львовѣ, ул. Гетманьска ч. 12, наспѣвъ теперь свѣжій транспортъ зъ 1256 паръ мужескихъ, 12560 паръ дамскихъ и 25200 пар дѣточихъ черевикôвъ и чоботъ, де то также знайд хорошу обслугу всяке замовлене, въ кождôмъ напрям вôдповѣдно до смаку, зъ великою точностію пôдъ упра вою мого выпробованого заступника

ЛЕОНА РАНДА.

О численнѝ замовленя упрашає уклôнно

55 **Альфредъ Френкель.**

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ

4 (найновѣйше) выданє

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новѝ, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Кльозетовый папѣръ здоровля
100 аркушôвъ а 30, 50 и 80 кр.

Паперовѝ циґарницѣ
100 штукъ 40, 50 и 60 кр.

Тутки циґаретовѝ (Houblon)
100 штукъ — 20 кр.

Папѣръ листовый и коверты
100 штукъ 20, 30 и 50 кр.

Торговля паперу:

Heinrich Boschan
Wien I. Laurenzerberg:

Розсылка за готôвкою або послѣплою. 63

Поручає ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера

у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.